

**KÖSZÖNTÜNK,
MÁRIA!**

P. Kantenich József

KÖSZÖNTÜNK, MÁRIA!

Küldetésünk titkai sorozat 14.

P. Kantenich József

KÖSZÖNTÜNK, MÁRIA!

Családkadémia-Óbudavár Egyesület
Óbudavár, 2005

Összeállította és fordította: Csermák Kálmán és Alice
Lektorálta: Zajkás Péter

ISBN 963 86371 6 1
ISSN 1585-2067

Kiadja a Családkadémia-Óbudavár Egyesület
8272 Óbudavár, Fő u. 14., tel./fax: 87/479-026
www.csaladakademia.hu
info@csaladakademia.hu, kiado@csaladakademia.hu
Felelős kiadó: az Egyesület elnöke
Nyomdai előkészítés: Palásthy Imre, Balatonfüzfő
Nyomás: OOK-Press Nyomda, Veszprém
Felelős vezető: Szathmáry Attila

BEVEZETÉS

„Kentenich atya módszere, hogy a családnapok anyagát az év közben feldolgozzák. Az iskolában ez másképp van. Az anyag bemutatása, a feldolgozás és az alkalmazás egyetlen órában történik. Kentenich atyánál másképp van. A tanóra egész évben tart. Ezért tarthatunk kilenc előadást, különben nem lenne megengedhető. Ez az anyag egy éven át téma. Nem sorrendben, hanem a csoport kiválasztja, hogy neki most mi a fontos.

Kentenich atya másik szokása (ami fontos volt neki), hogy kibővített vázlata volt füzet formájában. A (család)napok előtt mindenkinek kezébe adta. A vázlat szellős volt, a bal oldal egészen szabad, a saját jegyzeteit oda írhatta mindenki. Nem kellett jegyzetelni, mert ott volt az anyag. Csak azt írta be, ami megérintette. Így duplán volt a saját napok. Eddig ehhez túl lusta voltam mindig, hogy előtte vázlatot készítsek, kinyomtassam és mindenki kezébe adjam. Tudom, hogy nem csak ő (Kentenich atya) csinálta így, hanem azt akarta, hogy mi is így csináljuk. Egyikünknek mondta is, hogy készítsen vázlatot és adja a hallgatóság kezébe. Eddig nem csináltam, de talán majd most.

Mondom az eszményi esetet. Az előadók csoportja összejön, ebből az anyagból (amit a zsinat összehozott) előkészíti a családnapok előadásait. Átgon-

dolja, mi tartozik össze. Elkészíti a vázlatot a kilenc előadáshoz; idézetet keresnek Kentenich atyától; az irodalomból; és minden előadó ezt a kezébe kapja. Később pedig megkapja minden résztvevő. Akkor az előadó még mindig azt tehet, amit akar. Ezt tette Kentenich atya is. Eszébe jutott valami, kitérőket tett, és a végén mondta: a kiadott füzet bevezetőjén nem jutottam túl. De akkor is van így anyag a kezünkben. Ezen a területen a minőségi munkának távlatai vannak. A csoportvezető, a csoport az utólagos feldolgozáshoz azt keresi ki, ami nekik jó, ami nekik tetszik. Az az előnye a füzetnek, hogy azt már mindenki hallotta.

Mi magyarok, meg kell mondani, különösek vagyunk, más országban nincs így, hogy ilyen sok világi ember van, akik családnapokat tartanak. Ez onnan ered, hogy nincs elég időm. Sok más helyen az atyák és a nővérek tartják a családnapokat. Megkérdezzük magunkat, ha itt van nekünk a nővér és az atya, ez nem visszalépés-e? Ezt tréfásan mondom. Ezen nem fogok semmit sem változtatni. Néhány családnapon itt voltam, de nem tartottam előadást, ott ültem, aki akart beszélni, jöhetett. Az előadásokat a házaspárok tartották. Mint családmozgalom, már nagyon érettek vagyunk. Ezt azoknak is köszönhetjük, akik az előadókat képezik. Az Akadémia nélkül nem menne. A Mozgalom és az Akadémia összetartozik.”

Tilman atya szavai a 2004. évi zsinaton elhangzottakból (2004. október 17. vasárnap de.)

A zsinat után Tilmann atya azt javasolta, hogy készítsünk elő kilenc témát az alábbiak szerint:

- első rész: *a kérdés felvetése* a zsinaton összegyűjtött korunk témái alapján;
- második rész: *Kentenich atya tanítása és élete példája*;
Kentenich atya tanítását, egy-egy kérdésre adott válaszát legtöbbször szerteágazó szövegekből kell kikeresni. Azt javasolta itt Tilmann atya, hogy Kentenich atya tanítását válogatva és rövidített formában foglaljuk össze.
- harmadik rész: *kapcsolat a jelmondathoz és a kápolnához*

Fogadjátok szeretettel az így előkészített anyagot!

A szerkesztők

OTTHONUNK¹

Kérdésfelvetés

Körülöttünk minden mozgásban van, sok minden változik.

Mi is, a mai idők emberei állandóan úton vagyunk. Az egyik helyről futunk a másikra. Ma itt, holnap ott tesszük a dolgunkat. Itt, majd ott keresünk kikapcsolódást. Olyan emberekként élünk, akik az élményvilágukat állandóan változtatják. Lelkileg is vándorlunk. Más és más helyen, más forrásból veszünk lelki táplálékot. Ahhoz, hogy megmaradhassunk, hogy önmagunk maradhassunk, nagy szükségünk van egy otthonra; egy központra, ahová összegyűjtjük értékeinket.

Nekünk, magyaroknak, az otthon mindig nagyon fontos volt. A történelmünk nehéz korszakait, a török, az osztrák, az orosz hódoltságot népünk az otthonaiba visszavonulva vészelte át.

De ma a romboló erők beférkőznek otthonainkba, melyek így gyakran tele vannak feszültséggel és nem tudják azt nyújtani, amit várunk tőlük.

Mily sokszor fordultunk már kéréseinkkel és vágyainkkal a Jóistenhez. Mennyire szeretnénk, ha itt

1 Lásd Függelék 1. témacsoport; valamint korunk témái gyűjteményéből a 10., 22., 27. sz. témák

néha kipihenhetnénk, kipanaszkodhatnánk magunkat és feltankolhatnánk, új erőt, bátorságot nyerünk. De ugyanígy szükségünk van arra is, hogy ott-hon érezzük magunkat ebben a korban, ahol élünk. Ma sokan nem találjuk a helyünket.

Kentenich atya példája és tanítása

Az első közösség, amelyet Kentenich atya létrehozott, eleinte a diákotthon kápolnájában gyűlt össze. Ez a hely azonban nem volt zavartalan. Mások is bejöttek, használták, és ez kihatott a légkörre. Kentenich atya a közösség számára saját otthont keresett. Megszerezte a használaton kívüli régi temetőkápolnát. Az első összejövetelüket a felújított kápolnában 1914. október 18-án ezekkel a szavakkal kezdte:

„Apa, anya és a gyerekek együtt örülnek, amikor végre saját házukba költözhetnek. Még akkor is, ha az kisebb és szegényesebb az elhagyott gazdag bérlakással szemben. Az a gondolat, hogy ez a mi házunk, minden más hátrányt bőven kiegyenlít. Ezt a tiszta családi örömet élvezhetjük ma mi is. Ez a kis kápolna a mi kis társaságunké, melynek élén égi anyánk tevékenykedik. Egészen és kizárólag a miénk. Irigykedés nélkül átengedjük most másoknak a szebb házikápolnát, eddigi bérlakásunkat. Örülünk, és senki sem foszthat meg minket ettől az örömtől.”²

2 Részlet Schönstatt alapító leveléből. Lásd Küldetésünk titkai 2.: A szeretetszövetség. Óbudavár, 2001

Kentenich atyának tehát fontos volt, hogy a közösségeinek otthona legyen. Gondoskodott is arról, hogy az általa alapított közösségeinek helyi központjai legyenek, melyek a szent visszavonultság háza, ahol a közösség tagjai otthon érezhetik magukat.

Mindehhez hozzájött még, hogy a közösségek központjaiban schönstatti leányszentélyek épültek, ahol a Szűzanya mint a közösség anyja és királynője, mindig hazavárja gyermekeit.

Maga Kentenich atya is otthonra talált a háromszor csodálatos anya kis schönstatti szentélyében. Gyermekkorától kezdve hiányzott neki az otthon. Ifjúsága lelki otthontalanságából, magányos kríziseiből, halálos betegségéből végül is a Szűzanya mentette ki. A hűségesen megtartott és a hétköznapiakban megélt szeretetszövetségben mélyen megtapasztalta, hogy Mária a rendelkezésére bocsátja a szívét, anyai szeretetét, közbenjáró mindenhatóságát. Gyakran és hosszasan időzött a Szűzanyánál a kápolnában.

„Ha valaki keres, megtalál a szentélyben!” – szokta mondani.

És ez ma még fokozottabban igaz. Nemcsak a Szűzanya, hanem Kentenich atya is vár bennünket a szentélyben. Aki találkozni akar vele, ott keresse! Ahogy Mária újra szüli életünkben Jézust, úgy Kentenich atya bevezet bennünket Mária szívének titokzatosan szép virágos kertjébe, kincses házába.

„Köszöntünk, Mária!”

Kapcsolat a jelmondattal és a szentélyvel

Ahhoz, hogy korunk sokrétű zűrzavarán Isten kegyelmével úrrá legyünk, hogy megőrizzük személyiségünket, szeretet-képességünket, szükségünk van otthonra, hogy az otthonnal kapcsolatban mindig újra legyenek pozitív élményeink. Szükségünk van egy olyan térségre, mint egy biztos bárkára, ahol lassan növekedhetünk; ahol a lelkünk gyökeret verhet. Ha ez nincs, akkor lelkileg megbetegszünk.

Köszöntünk, Mária, az óbudavári szentélyben és új központunkban! Köszönjük, hogy itt vagy és Nálad otthon lehetünk, megpihenhetünk, feltöltődhetünk, megerősödhetünk.

Pontosan ez az, amire a mi világunknak sürgősen szüksége van: Anyára, az otthon melegére!

Otthon ott van, ahol anya és apa van. A szentélyben vár minket Kentenich atya is, hogy elvezessen, megmutassa és részesítsen bennünket is nagyasszonyunk csodálatos erejében, atmoszférájában, kincseiben.

Köszönjük Mária, hogy velünk vagy a szentélyünkben és a mi kis otthonunkban, háziszentélyünkben is. A két otthon kapcsolatban áll egymással, egyik táplálja a másikat.

BÁRKÁT ÉPÍTÜNK³

Kérdésfelvetés

A mai korforduló bűnáradatát látva nem viselkedhetünk úgy, mint Noé kortársai, hanem őt magát, Noét kell követnünk. Noé kortársai is érezték a közelgő hatalmas katasztrófát, mégis lakmározással és mulatozással töltötték az életüket. Táncolva mentek a nagy özönvíz elé. Ez a mai kor képe is. Ne fojtsuk el lakmározással és mulatozással a nemes lelket magunkban. Vagyis nem akarunk mindig újra engedni a pótkielégülések utáni ösztönzéseknek. Azt sem tudjuk, hogy a bűnáradat végéhez értünk-e már, vagy még csak a korforduló kezdetén vagyunk. Valószínűleg még nem értük el a mélypontot. Valószínűleg a sötétség még nagyobb lesz és az összeomlás még sokáig folytatódik. Isten beszél a kor szava által. A mai emberiség szinte elvesztette az eszét. Képtelen helyesen ítélni, irracionálissá vált. És egy irracionális nemzedéket csak irracionális úton lehet meggyógyítani és visszahozni. Ezért még mélyebbre és mélyebbre merülünk bele az éjszakába. Valószínű, hogy egyre rosszabb lesz a helyzet. De nem csinálunk úgy, mint Noé kortársai, hanem nyugodtan né-

3 Lásd Függelék 2. témacsoport; valamint korunk témái gyűjteményéből a 4., 11., 21. sz. témák

zünk a végső pusztítások elé, valamint a szentélyünkkel mi is építünk egy bárkát. Mit jelent ma bárkát építeni?

Kentenich atya tanítása és példája⁴

„Értsék meg, gyámoltalanul és kiszolgáltatottan áll a korral szemben mindaz, aki nélkülözi a nagy eszményt, hogy a belső világából egy bárkát építsen és e köré egy külső bárkát is építsen.

Belső bárka. *Hogyan lehet a mai embert rávenni arra, hogy bensőjét bárkává alakítsa át? De azt is kérdezhethetném, hogy mi hogyan visszük ezt végbe? Hiszen mi is hordozzuk magunkban a mai kor betegségeit, belőlünk is hiányzik a bűnösség érzete. Az az ember, aki Isten előtt nem érzi magát bűnösnek, azt sem érzi, hogy rászorul a megváltásra. És ha nincs szüksége a megváltásra, akkor nincs szüksége a Megváltóra sem.*

A modern pszichoterápia felhívja a figyelmünket, hogy a mai ember azért olyan ideges, mert nem ismeri el létének és hibáinak korlátait; mert elvesztette a bűnösség érzését. Milyen keveset hallunk ma a megértett és bevallott gyengeségek és bűnök tudatáról. És mi sem boldogulunk velük. Ezért jó lenne még egyszer, kimerítően a gyermekségről és az alá-

4 A szerkesztő által válogatott és rövidített szöveg. Kentenich atya eredeti szövege megtalálható: P. Kentenich József: „Egy újkori pedagógia alapvonásai”, Családakadémia, Óbudavár, 2003.

zatról beszélni, mert ez a testi és lelki egészség lényeges eszköze. A meg nem értett és be nem vallott gyengeség és vétek az egyik legalapvetőbb oka a mai ember hontalanságának és idegességének. Mivel nincs büntudatunk, önkényesen élünk. És ha egyszer fel is fedezünk magunkban büntudatot, az csak valami homályos, sötét érzés és nem a világos tudata annak, hogy én személyesen megbántottam a nagy személyes Istent és ezt el kell ismernem. Pedig ez az igazság: Hibát követtem el, kicsi vagyok, személyes vétek terhel a nagy Istennel szemben.

Nem is sejtjük, hogy mi, modern emberek, mennyire betegek vagyunk. Ha egészségesek akarunk lenni, ha egészséges embereket akarunk nevelni – legyen felnőttekről vagy gyerekekről szó –, mérhetetlenül sok múlik egy egészséges büntetés- és engesztelésigény kialakításán. Ez hozzátartozik a belső bárka építéséhez.

Muszáj bárkát építeni, különben nem leszünk ellenállóképesek. A mai emberiség beteg és egyre betegebb lesz. Számíthatunk rá, hogy egyre többet fogunk hibázni, mint korábban. Ezért függ olyan sok attól, hogy kicsik legyünk és kicsinek érezzük magunkat. A gyermekség zsenialitása, alázat, kicsiség! Így néz ki az a belső bárka, amelyet létre kell hoznunk.”

Kentenich atya megfigyelte továbbá, hogy ha a Jóisten valami olyat akar adni, ami nem tetszik, ami nehéz, akkor még mielőtt elgondolkodnánk rajta, a szívünk máris nemet mond. Így aztán az isteni akarat iránti gyermeki odaadás lehetetlenné válik. Ezért rá-

szoktatta magát, kifejlesztett magában egy pozitív alap-beállítottságot a nehézségek iránt. Az volt a szokása, ha látott valahol valami szenvedést, sorscsapást, elképzelte, hogy mi lenne, ha a Jóisten őt is így megpróbálná. Ez után addig küzdött a szívével, amíg gyermeki ráhagyatkozással ki nem tudta mondani:

„Atyám! Ha ezt akarod nekem küldeni, akkor kérem Tőled!”

Természetesen ez saját erőből nem megy. A természetünk az eredeti bűn miatt megsérült és rosszhajló lett. Sok isteni segítségre, a segítő kegyelmek napi bőségére van szükségünk. Imádságban kérjük ezt mindig újra Istentől. Kentenich atya kiimádkozta a szükséges kegyelmeket. Így aztán, amikor a II. világháború alatt a Gestapo őt is letartóztatta, sötétzárkába zárta, majd Dachaubá, a koncentrációs táborba küldte, nem félt, nem tört össze, nem érte váratlanul a helyzet, mert már előre megküzdött szívének irtózásával, már beleküzdötte magát a próbatételek elfogadásába, a kegyelem már készségessé tette a szívét Isten akaratának elfogadására.

Szívének bárkájában egyedül Isten volt az Úr.

*„**Külső bárka.** Össze akarjuk gyűjteni és szoros egységbe építeni mindazokat, akik meghajolnak az isteni pedagógiának, hogy a közelgő végső bűnárdat elől bemeneküljünk velük egy szoros közösség bárkájába. A Schönstatt-mozgalom tulajdonképpeni értelme, hogy egy ilyen bárkát képezzen. Egy új vilá-*

got kell teremteni. Ez egyedül nem megy. Ha nem vagyok valamilyen módon egy másik új világ tagja, összeomlok, nem jutok át az új partra. Az egész Schönstatt-család értelme: egy jól tagolt bárka; egy jól felépített birodalom világos irányultsággal az új part felé. De ugyanakkor minden említett erő és hatalom mozgósítása is. Össze kell gyűjtenünk erőinket és lehetőleg egyesülünk egy zárt falanxban.

Nemcsak magunkat, hanem sok mást is össze akarunk gyűjteni, akik úsznak a bűnáradatban, de még nem merültek alá. Ki akarjuk fogni és a bárkába menteni őket, hogy átjussanak a másik partra.”

„Köszöntünk, Mária!”

Kapcsolat a jelmondattal és a szentélllyel

Például a bárkaépítés a saját erőnkől nekünk sem megy. Nemcsak a rosszrahajló, sérült természet miatt Olyan erős ellenszélben vagyunk, amivel senki sem tud magától szembeszállni. De ez nem baj, mert a Jóisten jó. És gondviselő szeretete egy anyát és királynőt küld a segítségünkre, aki bátor harcrakészséggel már munkához is látott. És itt van Kentenich atyánk is, aki a győzelmesen felépítette a saját szívének bárkáját; aki vezet és utat mutat nekünk is ebben a munkában. Ők ketten – a Jóisten kegyelmével – a schönstatti kegyhelyből kiindulva minden istenellenes erővel szemben, a világháborúk borzalmai közepette győzelmesen felépítették és kipróbálták Schönstatt mentő és hódító bárkáját: a Schönstatt-családot. Mi is ehhez csatlakoztunk, amikor Óbuda-

váron a kápolnába hívtuk Schönstatt háromszor csodálatos anyját és győzelmes királynőjét; amikor Kentenich atya vezetését elfogadva csatlakoztunk a szeretetszövetséghez. És ők most itt vannak és mi Kentenich atyával együtt örömmel mondjuk: Köszöntünk, Mária!

EREDETISÉG, HIVATÁSTUDAT⁵

Kérdésfelvetés

Nem mindig tetszem magamnak, sőt némely dolog egyáltalán nem tetszik magamon. Szívesen vennék olyan képességeket, amelyekkel nem rendelkezem; más tulajdonságaimnak viszont semmi hasznát sem látom. Másmilyen szeretnék lenni, mint ami vagyok. Szeretnék igent mondani magamra, de ezt az igent nem mindig könnyű kimondanom.

A mai tömegtársadalom a szelíd erőszak különféle formáit gyakorolja. A divat diktátorai előírják, hogyan öltözködjünk, mivel töltsük a szabad időnket, hogyan vélekedjünk bizonyos dolgokról. A tömegszellem rendkívül erős nyomást jelent. Aki szembeszáll vele, elszigetelődik, nevetségessé válik és kirekesztés lesz a büntetése. Csak akkor találhatunk igazán magunkra, ha a Szentlélek megérint és eltölt bennünket.

Hozzád fordulok Istenem, miért, mi végre teremtettél ilyennek engem? Szeretnék a Te szemeddel a Szentlélek fényében látni, hogy megértsem önmagammat, hivatásomat, az életemre vonatkozó tervedet!

5 Lásd Függelék 3. témacsoport; valamint korunk témái gyűjteményéből a 13., 24., 29. sz. témák

Kentenich atya tanítása és példája

A Jóistennek az életünkről terve van. Azt mondta Kentenich atya, hogy a Jóisten ezt a tervet minden részletében pontosan végrehajtja. Ez azt jelenti, hogy nemcsak itt vagy ott találkozhatunk a Jóistenrel és beszélhetünk vele, hanem az egész életünkről van egy terve. Mit jelent ez, ha az egész életünket szemléljük? Azt jelenti, hogy a Jóisten szeretetéből jövünk. Amikor Ő kigondolt bennünket, egy kép volt előtte, az egész életünk képe. Ezt a képet mi nem tapasztaljuk meg egészen azonnal, hanem lassan bontakozik ki előttünk. Minden nap megtapasztalunk Isten gondolatából valami újat. Így az életünk mindig várakozásban telik: vajon mit mutat meg Isten holnap a terveiből.

De még előbb valami mást akarunk szemlélni: egész életünk a Jóisten szívéből jön. Már kezdetben, öröktől fogva ez a terv ott volt a Jóistenben. Örülhetünk annak, hogy a Jóisten szívéből jövünk, az Ő gondolatából és bölcsességéből. Ezt az utolsót nagyon fontos látni, mert sokszor nem értjük Őt. Nem tudom megérteni, hogy mit gondolt, amikor ilyenek teremtett engem. Ezért az igazi célunkat most csak homályosan, egy picit ismerjük. Ami naponta történik velünk, amit naponta megtapasztalunk, e célunk miatt van a Jóisten terve szerint. Mivel pedig életünk e végső célját nem láthatjuk világosan, azért nem sokat értünk. De hisszük, hogy az életünkről, az egész életünkről a Jóistennek terve van. És biztos a

mennyben sok mindent meg fogunk érteni abból, amit ma nem értünk.

Kentenich atya küldetése egy alapvetően új mű felépítésére vonatkozott. Kezdetben teljesen egyedül állt elképzeléseivel és vágyaival.

„Egy olyan pályára léptem, mely veszélyes szakadékok mellett, sötétségen és éjszakán át, egészen ismeretlen utakon a legmagasabb csúcsra vezetett. Egyetlen kötél volt, melybe kapaszkodva el lehetett tájékozódni, mégpedig az isteni gondviselésbe vetett hitem, mely lépésről lépésre tovább és előre vezetett engem. De mivel mindaz, ami előttem eszményként lebegett, életidegennek és merésznek tűnt, így kénytelen voltam ezt csendben és titokban őrizni a szívemben.”⁶

E szavakból megérezhetünk valamit az Isten emberének magányosságából. De kitűnik belőle az egyediségre és az egyéni útra mondott igen is, továbbá az, hogy minden napról napra fokozatosan világosodik meg és teljeseedik be. Kentenich atyának öröme telt minden egyéni megnyilvánulásban, az eredeti személyiségben. Például mikor a schönstatti kollégiumban a fiatalokkal meg akarta alapítani a Mária-kongregációt, sokan ellene voltak. A fiúk nem akartak egy „kékmasnis egyesület” tagjai lenni, sőt ezek a fiúk összefogtak és szabályos ellenpropagandát fejtettek ki. Nagy volt aztán a csodálkozás, mikor Kentenich atya a „forradalmárok” mozgalmát

6 Lásd P. Beller Tilmann: „Küldd el nekünk Üdvözítőnk lelkét, az erő lelkét”, Családkadémia, Óbudavár, 1998., 29. o.

nyíltan elfogadta. Mély nyomot hagyott a fiúkban, hogy törvényesítette az ellenzék kezdeményezését. Természetesen megkövetelte tőlük is a tisztességes harcot. De mindig nagy öröme telt az eredeti egyéniségekben. Az ő kedvükért hajlandó volt módosítani saját terveit is.

Sokszor idézte Szalézi Szent Ferenc mondását: *„Isten királyi hajóján nincsenek gályarabok, csak szabad evezősök.”*

„Köszöntünk, Mária!”

Kapcsolat a jelmondattal és a szentéellyel

A Szűzanya nagy örömét lelte saját magában. Ezt fejezi ki a Magnificatban is: „Boldognak mond engem minden nemzedék! Mert nagyot művelt velem a hatalmas és szent az ő neve.”

Valójában erről van szó a szentélyben: A Szűzanya közelsége közelebb hozza a Szentlelket. Mária jelenlétében felfedezhetjük magunkban az isteni teremtmény hatalom és szeretet áradását, és akkor jónak látjuk magunkat, és akkor Máriával együtt mi is örömmel mondhatjuk: „Boldognak mond engem minden nemzedék! Mert nagyot művelt velem a hatalmas, és szent az ő neve.”

HÁZASTÁRSI SZERETET-SZERELEM⁷

Kérdésfelvetés

A házastársi felelősség és hűség tagadásával, a tisztaság elleni támadásokkal, a házasság kultúraellenes beállításával a modern fogyasztói tömegtársadalom folyamatosan rombolja és gyengíti a házaspárok és a gyermekek önazonosság tudatát. Gyengítik azokat a tapasztalatokat, melyek segítségével gyerekeinkből erős, ellenálló nőket és férfiakat tudunk nevelni, akik képesek a piac imperializmusának ellenállni.

Ugyanakkor a személyes értékeket megtestesítő család lehet az elembertelenedés ellen küzdő legalapvetőbb és egyben leginkább rugalmasan ellenálló közösség. Ilyen értelemben a család valóban szemben áll az uralkodó kultúrával és rombolja azt. Nem is csoda hát, hogy szüntelenül támadják.

A család alapja a házaspár testi-lelki szeretete és szerelme.

Sok jó keresztény ember házastársi szerelmében sajátos zavar található. Egyrészt szeretné az egyház útmutatásait követni a házasesetében is. A másik ol-

7 Lásd Függelék 4. témacsoport; valamint korunk témái gyűjteményéből a 31., 46., 47. sz. témák

dalról pedig alig tud megbirkózni a rendkívül felerősödött nemi ösztönnel. A mai élvezetközpon­tú társadalomban szinte minden csapból szex folyik. De milyen szex? Kukkolás, személytelen, „értéksemleges” szex. Senki sem foglalkozik a szerelem céljával, értelmével, értékével. Helyette kizárólagosan a hogyanra koncentrálnak. A szerelmet élvezeti árucikként kezelik. Az ösztönöket és a vágyakat kihasználva ezzel az életfelfogással itatják át az egész világot a közvélemény, a média, a reklámok útján.

Aldous Huxley úgy jellemezte az ilyen reklá­mot, mint vágyaink olyan szervezett felerősítését, amely szenvedéseink és vétkeink fő kiváltó okait sti­mulálja.

Kentenich atya tanítása⁸

A Jóisten bennünk lakik. Most a házasság szent­ségében akarjuk Őt megtalálni. Miatyánk, aki a mennyekben vagy. Hol van ez a lakás, az Ő isteni la­kása? – A házasság szentségében. Tehát ott, ahol mi ketten odafordulunk egymáshoz, ahol egy lélek va­gyunk, ott lakik a Jóisten köztünk, ha ezt lehet így mondani. Amikor odafordulunk egymáshoz, együtt dolgozunk és együtt gondolkozunk; ha egy szellem vagyunk, Ő ott van köztünk. És amikor a házastársi

8 A szerkesztő által válogatott és rövidített szöveg. Kentenich atya eredeti szövege megtalálható P. Kentenich J.: „A házastársi szerelem, mint az életszentség útja”, Küldetésünk titkai 13. füzet. Családakadémia, Óbudavár, 2002.

szerелеmben egy test leszünk, Ő van köztünk. Mi-
atyánk, aki a mennyekben vagy, azt jelenti, hogy mi
vagyunk ez a menny, ahol a Jóisten jelen van; mi va-
gyunk a menny, ahol jelen van a Jóisten, ha egy szív,
egy lélek vagyunk. Akkor valamilyen módon mi va-
gyunk a Jóisten lakása, a Jóisten otthona. És Ő szíve-
sen van ott, és imádhajjuk Őt köztünk. De ezt csinál-
nunk kell, nemcsak tudni! Néha csendben maradunk
és mondjuk neki: Te itt vagy most a mennyedben!
Mi együtt vagyunk a szeretetben és ez a menny. Egy
szív, egy lélek, de nemcsak egy szív, egy lélek! Ha
együtt dolgozunk, ha együtt gondolkozunk, ha érez-
hető, hogy mi egy „team” vagyunk, a munkatársai
vagyunk, akkor a Jóisten jelen van, és mi vagyunk a
menny az Ő számára. És végül, amikor megmutatjuk
egymásnak a szeretetünket a testünkkel, a gyengéd-
ségben, testi kapcsolatban, akkor jelen van, akkor Ő
nálunk lakik a mennyében. Amikor odaadjuk egy-
másnak magunkat a szeretetben, mi vagyunk vala-
milyen módon a Jóisten számára a menny. Ez na-
gyon szép és mély dolog. Ezért nagy tisztelet nagy
szeretet és nagy gyengédség legyen a testi kapcsola-
tunkban.

*Mit kell tennünk, hogy a házastársi nemi életünk
által szentek legyünk; hogy házaseletünk ne csak egy
állati aktus legyen? Gondoskodnunk kell arról, hogy
a nemi életben a szeretet minden szférája: az érzéki,
az érzelmi, a szellemi és a lelki szerelem egyaránt ki-
fejeződést találjon a nemi élet közös orgazmusának
egyesítő nagy élményében és örömében!*

*Ezért a házasságban elsősorban arra törek-
szünk, hogy Isten gyermekeiként irgalmas, megbo-
csátó és elfogadó szeretettel forduljunk egymás felé.
„Nem baj, hogy ilyen vagy, szeretlek!” – és megerő-
sítjük egymást a fájdalmak, gondok viselésében. Az-
tán igyekszünk, hogy keressük és megvalósítsuk
együtt Isten tervét az életünkben. Megosztjuk egy-
mással belső indításainkat, élményeinket. Isten a nőt
és a férfit általában, és minden házasságban egész
sajátosan is a társa számára teremtette! Az emberi
természetüket tehát alapjaiban is már úgy alkotta
meg, hogy kiegészítik egymást. Felfedezhetjük mind-
ezt a szellemi adottságokban is. Például az asszony-
nak különösen is szüksége van arra, hogy bízni
tudjon a férjében, hogy számíthasson rá; hogy rátá-
maszkodhasson világos értelmére és tetterős akara-
tára. A férfiaknak pedig szükségük van arra, hogy
elmondhassák terveiket, kudarcaikat és sikereiket fe-
leségeiknek; hogy asszonyaik befogadják és a szívü-
kön hordozzák őket.*

*A személyiségünk, családi közösségünk életében
nemcsak jogunk, de szükségünk is van a nemi életre.
Akkor szép igazán a nemi élet, ha a lelki-szellemi el-
fogadás és közösség atmoszférájában gazdag érzel-
mi töltéssel közeledünk egymás felé. Nem könnyű do-
log ez a modern élet rohanó, felörlő hajszájában,
mely könnyen az érzelmek fagyhalálát eredményezi.
Az érzelmi szeretetünk megőrzésében nagyon fontos,
hogy gondoskodjunk egymás alapvető szükségletei-
ről. Például eleget aludjunk! Aztán szakítsunk időt*

*egymás számára. Ajándékozunk meg egymást egy sé-
tával, beszélgetéssel, odahallgató megértéssel...*

*Ha Isten gyermekeiként akarunk nemi életet élni,
akkor ehhez hozzátartozik, hogy nyitottak vagyunk
egymás személye felé. Kész vagyok a társamat elfo-
gadni. Nem zárkózom el előle se lelkileg, se testileg.
Az ember akkor lesz a Szentháromság legtökélete-
sebb képmásává, amikor férj és feleség a nemi élet
szerelmes ölelésében egyesül. „A kettő egy test
lesz.” (Ter 2,24; Mk 10,8; Mt 19,5)*

„Köszöntünk, Mária!”

Kapcsolat a jelmondattal és a szentéllyel

Például a modern fogyasztói tömegtársadalom-
ban olyan totális befolyásoltság alatt élünk, ami alól
nagyon nehéz kivonni magunkat. Szükségünk van
egy olyan térségre, melyet a személyes, tiszta szere-
tet tölt be. Ha otthonunkba odahívjuk a Szűzanyát, ő
ebben segíteni fog. Otthonunkban a tisztaság, az igazi
szeretet oázisa jön létre. De szükségünk van egy
nagyobb nyilvános térségre is, ahová elhívhatjuk, el-
vezethetjük a ránk bízottakat. Az új kápolnában Má-
ria várja a házasokat, hogy megajándékozza őket
személyes szerelmük megújulásával, elmélyülésé-
vel. Hogy egymás iránti szerelmükben jelen lehessen
Krisztus.

ERŐS GYERMEKEK MÁRIÁS NEVELÉSE⁹

Kérdésfelvetés

„Ösztönösen mindig kedves, szelíd, szófogadó gyermekeket szerettem volna! Szinte irigykedtem azokra a szülőkre, akiknek ez sikerült. Az én fiaim sokat veszekedtek, mindenért harcolnom kellett velük. Sok gond volt velük az iskolában is. Talán az én gyengekezűségem és férjem elfoglaltsága is közrejátszott abban, hogy ilyen öntudatos, harcos, önálló ifjakká nőttek ki magukat. Gyakran büszkélkedtünk is velük, hogy lám milyen erős személyiségek lettek. Őket nem fogják mások elnyomni, boldogulni fognak az életben. De az erő könnyen erőszakossággá, önféjűséggé, önzéssé válik. A világból, a barátaiktól, barátnőiktől kapott dolgokat, élethelyzeteket, mentalitást könnyen átveszik és mindent ki is akarnak próbálni. Annak örülünk, hogy erősek, de az is jó lenne, ha ezt az erőt csak a jó dolgokért vetnék be!”

9 Lásd Függelék 5. témacsoport; valamint korunk témái gyűjteményéből a 7. és a 25. sz. témák

Kentenich atya tanítása és példája¹⁰

Először is le kell szögezni: Az emberi tökéletlenségek, valamint a rendkívüli korhelyzet miatt ma minden esetben kétséges a nevelés eredménye. Isten túlcsonduló kegyelme nélkül sohasem leszünk képesek érett istengyermekeket nevelni. Ezért ma minden nevelőnek állandóan és buzgón imádkoznia kell.

Schönstatt pedagógiai rendszerének egyik alapvető sajátossága a magatartás és az érzület nevelése. Világos, jól kidolgozott, korszerű eszményképeket állít a jóra, szépre és nemesre nyitott gyermekek elé. Kötdéseket épít fel bennük az eszmény iránt, és közösségileg vezeti őket előre. Így alakítja egész érzésvilágukat és magatartásukat, amiből aztán a tettek is fakadnak.

Minél betegbb, minél szétesettebb a mai emberi természet, minél érzéketlenebbé vált Isten iránt, annál inkább nem nélkülözhetjük a máriás nevelés lehetőségét, mely sokszorosan bebizonyította a mai korban is használhatóságát.

Mit jelent a máriás nevelés?

Először is Máriát állítjuk végső példaképül, eszményképül fiaink és lányaink (és természetesen önmagunk) elé:

– *Máriában az Isten és a természetfeletti értékek iránti személyes nyitottságot, érzékenységet és*

10 A szerkesztő által válogatott és rövidített szöveg. Kentenich atya eredeti szövege megtalálható: P. Kentenich József: „Egy újkori pedagógia alapvonásai”, Családkadémia, Óbudavár, 2003.

fogékonyságot emeljük ki. Az ő szavai: „Íme, az Úr szolgáló leánya vagyok, legyen nekem a Te igéd szerint!” Ez kifejezi mind a nő, mind a férfi helyes alap-beállítottságát Isten felé. Itt nincs helye az önkényes férfiasságnak, az akarat túlhangsúlyozásának. Egy férfi lelkének is ilyen nőies, gyermeki módon nyitottnak kell lennie Isten előtt.

- *Mária mint szeplőtelenül fogantatott, az emberi méltóság megmentőjeként áll elénk. Közülünk egyedül ő mentes az eredeti bűn rombolásától. Egyedül ő őrzi a töretlen emberi természet szépségét; a természetes és természetfeletti élet harmonikus teljességét.*
- *De Mária nemcsak eszmény, hanem a kegyelmek egyetemes közvetítője, aki állandóan, mintegy „hivatalból” hatékonyan közreműködik, hogy az eszményt megvalósíthassuk. Ő a szeplőtelen és kegyelemmel teljes, aki bátran és győzelmesen száll szembe minden istenellenes erővel és áramlattal.*

Engedjük hát őt szóhoz jutni! Koldulva kérjük őt: „Szólj Te, hogy nincs már több borunk!” Ha ő kér, akkor az Úr végül mégis végbeviszi az átváltoztatás csodáját.

- *Mária Schönstattban még egy lépéssel közelebb jött. Szeretetszövetséget kötött velünk, és odatelepedett a szentélybe, a háziszentélyeinkbe. E szentélyek körül átélhető, megtapasztalható, természetfölötti máriás atmoszféra jött létre. És itt az ő közelében, a belőle sugárzó légkörben élhetünk*

gyermekünkkel együtt. Ez igen nagy kegyelem és könnyebbség!

Kentenich atya maga is Mária neveltje volt. Kislencéves korától fogva Mária anyai gondoskodással örködött felette és vezette őt.

A máriás lelkeségre való kifejezett törekvés megmutatkozott már a noviciátusban. P. M. Kolb tartományfőnök atya feljegyzéseiből tudjuk, hogy milyen rendkívüli módon vonzódott már ekkor a Szűzanyához. Célkitűzései között szerepelt: *Minél jobban megismerni Máriát!* A hagyományos palottinus jelmondatot: „*Isten végtelen tiszteletére!*”, így módosította magának: *Isten és a boldogságos Szűz Mária végtelen tiszteletére!* Az egyházatyák és tanítók műveiből kigyűjtötte a Szűzanyára vonatkozó részleteket. Egy egész füzetet teleírt.

Ennek során ismerkedett meg Monforti Grignion Szent Lajos Mária-tiszteletével is. A „grignioni szeretet-aktus” nagyon mély hatással volt rá. Ettől kezdve teljes erővel arra törekedett, hogy önmagát eszközül teljesen átadja Máriának; hogy mindent Máriában, Máriával, Mária által, Máriáért tegyen.

Feltette magának a kérdést, hogy hogyan kell egészen Máriának szentelni magunkat? Majd így válaszolt rá: *Engedni, hogy mindenben Mária szelleme vezessen.*

„Köszöntünk, Mária!”

Kapcsolat a jelmondattal és a szentéllyel

Mint szülők, gyermekeink gondjait hordozva jövőnk a szentélybe és köszöntjük a nagy nevelőt, Máriát. Az óbudavári kápolnában és körülötte az új központban Mária légkörét tapasztalhatjuk meg, ide hívhatjuk, küldhetjük fiataljainkat, itt rábízhatjuk őket Mária anyai nevelésére; itt új erőt és kegyelmeket kaphatunk nevelői feladatainkhoz. Ez volt az egyik döntő érv, amivel a kápolna építését elhatároztuk.

GYENGESÉGEINKBŐL ÚJ ERŐ¹¹

Kérdésfelvetés

Naponta így sóhajtunk: *Uram, adj erőt!* A munkánkhoz, kötelességeink végzéséhez, a család szolgálatához, a betegségek, kudarcok elviseléséhez, feldolgozásához, de még a pihenéshez, kikapcsolódáshoz is erőre van szükségünk.

Miért nem hallgatja meg Isten ezt az oly gyakran feléje küldött fohászunkat, könyörgésünket? Ugyanakkor kinek és mire jó a gyengeség, a kudarc, a betegség?

Bámulva olvassuk a szentek életében a vértanúk történeteit, akik még a legfájdalmasabb kínzásokat is lelkesen és szeretettel tűrték. Nekik volt erejük. Őket mennyire betöltötte Isten ereje!

Kentenich atya tanítása és példája¹²

Az ember egészen különös kegyelem nélkül nem kerülheti el a vétkeket és a bűnt. Ez egyházi dogma

11 Lásd Függelék 6. témacsoport; valamint korunk témái gyűjteményéből a 13., 24., 30., 41. sz. témák

12 A szerkesztő által válogatott és rövidített szöveg. Kentenich atya eredeti szövege megtalálható: P. Kentenich József: „Egy újkori pedagógia alapvonásai”, Családkadémia, Óbudavár, 2003., 48. o.

is. Értelmetlen azt képzelni, hogy minden hibát, vétket és bűnt el fogunk kerülni. Törekszünk erre, de soha sem érzük el. Aki büntelennek érzi magát, hazudik. „Még az igaz is hétszer elbotlik.” (Péld 24,16)

Maga Krisztus magyarázza el a vétkek és a gyengeségek értelmét a hűtlen intézőről mondott példabeszédében (Lk 16,1-10). A vétkek és a hiba értelme az erős függőség-érzés Istentől. Ez az igazi vallásosság. A vallás lényege az Istenhez való visszacsatolás, kötődés. Hibáink értelme: vég nélküli növekedés az igazi, valódi Isten-szeretetben. „O felix culpa!” (Ó, boldog bűn! – énekeljük a húsvéti hálaénekekben.) Nagyon fontos, hogy hibáink igazi értelmét a szemünk elé állítsuk. Nem a „fehér holló” az eszményünk, hanem az Istentől való függőség.

Mi, modern emberek, oly betegek vagyunk, és egyre betegbbek leszünk, ahogy a modern, pogány világ egyre jobban átjár bennünket! Számíthatunk rá, hogy hibát hibára, vétket vétkekre halmozunk. Ezt nem fogjuk tudni elkerülni. Ezért nekünk még fontosabb, hogy a vétkek értelmét mélyen megragadjuk. Aki minden erejét arra összpontosítja, hogy csak egy folt se essen a fehér galléron, az soha sem lesz vallásos ember, nem jut el az igaz hitre.

Isten azt akarja, hogy függjünk tőle. És általában nem jutunk el ehhez a függőséghez, ha nem csinálunk butaságokat. Természetesen törekszünk elkerülni ezeket. De az a görcsös igyekezet, hogy minden körülmény közt tiszta maradjak, elfojtja bennünk az igazi vallásosságot. Nem, az Úristen azt akarja,

hogy bűneinkből, gyengeségeinkből kitörjünk Feléje, az igazi vallásosság felé.

A gyámoltalanságunk és gyengeségeink a legjobb eszközök arra, hogy felnövekedjünk Istenhez. Mily nagy az az ember, aki képes kimondani és megélni: Isten a hibáim miatt szeret engem, azért mert kicsi vagyok, nem pedig annak ellenére, hogy kicsi vagyok. A gyámoltalanság elismerése egyúttal a függőség elismerése is. És ez az értelme az egésznek. Továbbá ezeket a korlátokat és vétkeket el is kell ismerni és be is kell vallani nemcsak a lelkiismeret előtt, hanem kifelé is.

Kentenich atya a saját életében megtapasztalta és tanulta meg e keresztény alapigazság érvényességét és értékét.

A noviciátusa megkezdésének idején nagy lelki válságba került, mely egészen a lelke mélyéig hatolt. Később így emlékszik vissza erre:

„A szellemnek és a lelkemnek a földi dolgoktól, az igaz emberi és evilági értékektől való eloldása miatt egész emberségemet ide-oda dobálta és szétmarcangolta a totális szkepticizmus, a kiélezett idealizmus és az egyoldalú szupernaturalizmus.”

A szeminárium közössége nem tudott segíteni. Kentenich József kispap egyre magányosabb, elkülönültebb és zárkózottabb lett. Az egészsége is megrendült. Élet és halál között lebegett. Lényegében végigszenvedte a modern ember legmélyebb lelki kínjait. A teljes belső összeomlás fenyegette.

Az egyetlen személy, akire ebben a lelki élethálharcban rendületlenül, mindvégig támaszkodhatt, a Szűzanya volt. A Mária személyében való elmélyülés végül is hozzásegítette a krízis megoldásához. A háborgó lelkű fiatalember mindig újra felajánlotta magát a Szűzanyának, készen arra, hogy a végsőig kitartson, „*amíg minden lelki ereje lassan el nem vérzik*”. Vagyis nemcsak intellektuális magyarázatot keresett, hanem egzisztenciálisan is döntött: Egyre mélyülő teljes odaadással azonosult Máriával, aki ott áll a földi és égi világ határán, a természet és a természetfeletti mezsgyéjén, a teremtés és a kinyilatkoztatás igazságainak kapujában.

Így egészen egyedülálló módon megtapasztalhatta Mária erejét, és benne megtalálta a megértés és megoldás kulcsát is a modern ember fő kínjaira.

„Köszöntünk, Mária!”

Kapcsolat a jelmondattal és a szentéllyel

Például ha a gyengeség, a kétségbeesés fojtogat, halljuk meg benne Anyánk hívását:

Gyere hozzám a szentélybe! Én segítek Neked!

A gyermeki bizalom: a kicsiségünk, gyengeségünk, bűnösségünk őszinte elismerése megnyeri a számunkra anyánk és királynőnk szívét, kincsestárát, hatalmát.

HŰSÉG¹³

Kérdésfelvetés

A gazdaságkutatók szerint a japánok nagy gazdasági sikere jórészt annak a mentalitásbeli sajátoságnak köszönhető, hogy a már egyszer kidolgozott megoldásokat, bevezetett technológiákat megőrzik, és felhasználják a továbblépés lépcsőjeként. Vagyis egyfajta hűség a már elért eredményekhez, bevált megoldásokhoz és munkatársakhoz. Ez a nyugati emberekre sokkal kevésbé jellemző.

A házastársi hűség is valami ilyesmit jelent. Előszörban nem arról van szó, hogy nem csalom meg, nem hagyom el a társamat, hanem hogy életemben folyamatosan mindig építek rá, vele egységben tervezek és haladok tovább. A házastársi egységünk csak úgy tud megmaradni, ha folyamatosan új tartalommal töltjük meg, ha rendszeresen megújítjuk és építjük. Ellenkező esetben lassan kiüresedik és felszínessé, formálissá válik. Akkor a múlt emlékei között férj és feleség egymás mellett külön-külön a saját életét éli.

13 Lásd Függelék 6. témacsoport; valamint korunk témái gyűjteményéből a 20., 32., 50. sz. témák

Kentenich atya példája és tanítása¹⁴

Kentenich József atyát kinevezték a schönstatti kollégium lelki vezetőjévé. Kinevezését mint a Jóisten akaratát fogadta el, és önmaga teljes bevetésével válaszolt. Az első előadásában kifejtette a diákok előtt programját: „*Meg akarunk tanulni Mária oltalma alatt magunkból erős, szabad, papi jellemeket nevelni.*” Ez egy új hang volt. De még jobban felfigyeltek a diákok, amikor Kentenich atya elkezdte számadását az eddigi és a jövő kapcsolatokról. Eddig csak az oktatásról gondoskodtam – magyarázta. – A személyes célom pedig a kollégiumon kívüli lelkipásztorkodás volt. Ez most másképp lesz. Majd így folytatta:

„*Ezennel állandó rendelkezésekre bocsátom magamat mindazzal együtt, ami vagyok és amim csak van: tudásomat és tudatlanságomat, tehetségemet és tehetetlenségemet, de mindenekelőtt is a szívemet.*”

Kentenich atya a küldetéséhez, mind a meghirdetett programhoz, mind a felajánlásához élete végéig hű maradt. Mária eszközeként Schönstatt felépítésében teljesen övéiért élt és mindig a rendelkezésükre állt. Odaadása gyakran emberfeletti erőfeszítést kívánt tőle.

Például a harmincas években Kentenich atya sok lelkigyakorlatot tartott papok számára. Évente 2000-

14 Részlet P. Beller Tilmann: „Küldd el nekünk Üdvözítőnk lelkét, az erő lelkét”, Családkadémia, Óbudavár, 1998.

nél is több pap jött hozzá, akik mindenekelőtt a Kantenich atyával való személyes beszélgetést keresték. E beszélgetések számára gyakran már csak az éjszaka maradt. És Kantenich atya a rendelkezésükre bocsátotta magát. Az éjszakai órák beosztása hasonlított az őrsváltáshoz. A papok egymást költötték fel, amikor rájuk került a beszélgetés sora, utána pedig visszafeküdtek aludni. Csak egy valaki nem aludt: Kantenich atya. Ezekben az időkben egészen kevés alvással be kellett érnie. Azt mondta: „*Kifejlesztettem egy módszert, hogy az előadások alatt pihenjem ki magam.*” Azokon az előadásokon, melyeket ő tartott!

Mi, házaspárok, mit ajándékozunk a Szűzanyánknak a szentélyünkben? Neki ajándékozunk a házastársi hűségünket. Ez a mai időkben természetesen nagy ajándék. Mert manapság a hűség a házasságban nem általános. Sokszor házastársat váltanak. Sok házasság tönkremegy. Gyakran a házastárs mellett van még más kapcsolat is. Ez nagyon rossz a házastársi kapcsolatnak.

Mit lehet itt tenni? Hűségesek vagyunk. Azt mondjuk a társunknak csendben: *A szívem a Tiéd! A Tied vagyok és a Tied maradok, bármi is lesz!* Nálunk a szentélyben egy új világ kezdődik. Ebben az új világban úgy tapasztaljuk meg a házasságot, mint egy szentélyt; mint egy szent helyet, ahol Krisztus lakik. Amikor azt mondjuk a társunknak: *Tied vagyok*, akkor Jézus köztünk lakik.

De van még valami más is. Nemcsak Krisztus lakik köztünk, hanem növekszik a szeretetünk. Mert a nehézségben növekszik a szeretet. Nagyon fontos, hogy nem engedjük meg magunknak, hogy a társunk mellett legyen még valakink, akivel élünk. Talán ez nehéz, de fontos, hogy igazán csak a társunkhoz tartozzunk. Ha ez sikerül, akkor sokszor Jézushoz vagyunk hasonlók. Látják, Jézus hűséges volt, és végül belehalt, de teljesítette Isten akaratát.

„*Tied vagyok!*” – ez a mi programunk. Ezt mondjuk csendben, a szívünkben akkor is, amikor egy másik társ akar a szívünkbe lépni. „*Tied vagyok!*” – mondjuk újra és újra a házastársunknak.

Ez egy nehéz csata, nehéz harc. Ezen a területen ma a kísértés normális, hétköznapi tapasztalat. Ezért csendben azt mondjuk a társunknak a szívünkben: „*Tied vagyok!*” Akkor nem sikerül a kísértő ördögöknek, akik bűnbe akarnak vinni és rosszat akarnak az életünkbe hozni, hanem a jó erősödik bennünk. Amikor azt mondjuk: „*Tied vagyok!*” – és természetesen ez nehéz is lehet –, a Szűzanyának is mondjuk: „*Tied vagyok!*” Mondjuk a társunknak és a Szűzanyának is a szívünkben: „*Tied vagyok!*” És mindezt följajánljuk a kegyelmi tőkébe.

Ha sok és nagy nehézségünk van, akkor talán segítenie is kell valakinek, akkor szükségünk van valakinek a segítségére.

„Köszöntünk, Mária!”

Kapcsolat a jelmondattal és a szentélyel

A házasságunk emlékezetes, nagy szerelemmel kezdődött. Az idő múlásával aztán egyre jobban megismertük egymást. A kapcsolatunkba hibáink, bűneink zavaró felhangokat keverték. Már nem bí-zunk annyira egymásban. Meg aztán más fontos dolgok is jöttek az életünkben. Itt vannak a gyerekek, a munka, a közélet, az életszínvonal-tartás gondjai stb. Bizonyos praktikus munkamegosztással kezdődött az eltávolodásunk. Most meg már csak távolról integetünk egymásnak. Milyen jó is lenne újra átélni az egységnek, a bizalomnak az első szép élményeit! Amikor azt mondtuk mi is egymásnak: „Teljesen a rendelkezésedre bocsátom magamat. Úgy tekintek Rád, mint a Jóisten gondviselő kezére az életemben. A Tied vagyok, teljesen a rendelkezésedre bocsátom magamat, mert szeretnék boldoggá tenni. Bízom Benned, mert bízom a Jóistenben, aki minket egymásnak teremtett és Általad vezet engem.”

A Jóisten tudja, hogy kegyelmi segítség nélkül nem tudunk hűségesen kitartani első szeretetünkben. Ezért küldi a Szűzanyát a szentélybe, hogy ossza a kegyelem kincseit. Ha meg akarjuk újítani hűségünket, egységünket, odamegyünk hozzá: „Köszöntünk Mária!” – mondjuk. – Felajánljuk Neked az egységünkért hozott erőfeszítéseinket. Kérünk, ajándékozz meg a megújuló hűség csodájával!

„MAGAMHOZ VONZOM AZ IFJÚ SZÍVEKET”¹⁵

Kérdésfelvetés

A veszély ma állandóan fennáll, hogy felnövekvő gyermekeink mint vándorcigányok, útnak indulnak (talán éppen úgy, ahogyan egykor a szüleik is tették) és a világban össze-vissza bolyonganak, meghemperegnek a mocsokban, magukra szedve mindenféle téveszméket. Mily kétségbeesett tehetetlenséggel kénytelen sok szülő végignézni gyermekei elkallódását.

Nekünk azonban itt van a Szűzanyával kötött szeretetszövetség, amelybe kapaszkodhatunk.

Kentenich atya tanítása és példája

„Ne okozzon gondot nektek a kívánságtok teljesülése.” Ego diligentes me diligo. Én is szeretem azokat, akik szeretnek engem. Bizonyítsátok be először, hogy valóban szerettek, hogy komoly a szándékokotok! Most van erre a legjobb alkalom. Ne higgyétek, hogy a mai komoly és nagy időkben valami rendkívüli dolog az, ha a magatokkal szemben támasztott

15 Lásd Függelék 7. témacsoport; valamint korunk témái gyűjteményéből a 12., 30., 45. sz. témák

követelményeket a korábbi generációkénál magasabbra, sőt a legmagasabbra fokozzatok. Az isteni gondviselés terve szerint a világháború a maga hatalmas impulzusaival rendkívüli segédeszköz lesz az önmegszentelések művében. Ezt az önmegszentelést követelem meg tőletek. Ez az a páncél, amit fel kell öltönetek, és ez az a kard, amellyel a kívánságaitokért harcolnotok kell! Gyarapítsátok hát szorgalmasan a kegyelmi tőkét! Szerezzetek sok érdemet hűség és még hűségesebb kötelességteljesítés által, buzgó imaélet által és bocsássátok azokat a rendelkezéseimre! Akkor szívesen idetelepszem közétek és bőkezűen osztok adományokat és kegyelmeket. Akkor a jövőben majd erről a helyről magamhoz vonzom az ifjú szíveket, és úgy nevelem őket, hogy hasznos eszközökké váljanak a kezemben.”¹⁶

Kentenich atya a Szűzanya eszközeként sok-sok esetben közre is működött abban, hogy a kereső ifjú lelkek odataláljanak a Szűzanyához a szentélybe. Ez általában úgy történt, hogy kezdetben Kentenich atya közelségét keresték, aki a vonzalmukat elfogadta és továbbvezette a Szűzanya felé.

Amikor a Gestapo börtönbe zárta Kentenich atyát, lelki gyermekei szüntelen ostromolták az eget a szabadulásáért. Az egyik Mária-nővér Karácsony előtt még levelet is írt a kis Jézusnak és így kérte atyjuk szabadulását. Ez a levél eljutott Kentenich atyá-

16 Részlet Schönstatt alapító leveléből. Lásd Küldetésünk titkai 2.: „A szeretetszövetség”, Óbudavár, 2001.

hoz a börtönbe, aki a nővérnek a kis Jézus nevében ezt írta 1941 karácsonyára válaszképpen:

„Kedves kis Mariengardom!¹⁷ Akkor teljesítem a kívánságodat, ha a szíved és az egész család szíve egy virágzó Mária-kert lesz. Vagyis a kérésed teljesítése a Te és a többi schönstatti gyermek kezében van. Siessetek, nehogy elkéssetek!”

Ebből kiindulva a háború alatt a nővér-közösségben kibontakozott egy hősieles törekvés. Azért küzdöttek, hogy a nehéz körülmények és az üldözöttség közepette is a szívük hasonló legyen Mária szívéhez, vagyis egy virágzó Mária-kert legyen.

„Köszöntünk, Mária!”

Kapcsolat a jelmondattal és a szentéllyel

Lassan eltelik egy emberöltő a magyar Schönstatt-család életében. Az első generáció gyermekei kiröpülnek otthonuk, háziszentélyük biztos bárkájából. Mi lesz velük fiatalságuk hányatott éveiben?! A fiataljaink miatt sem halogathatjuk tovább a kápolna és a központ felépítését – mondtuk. Az elhagyott otthon helyett szükség van egy kegyelmi helyre, egy térségre, ahol a Szűzanya magához vonzhatja az ő ifjú szíveiket is. Köszöntünk itt, Mária, az óbudavári szentélyben! Köszöntünk Téged is, Kentenich atya! Kérünk Benneteket, hogy vezessétek, vonzzátok fiataljaink szívét magatokhoz. Mi pedig szülők, szeret-

17 Mariengard – ez volt a nővér neve, aminek a jelentése: Mária-kert

nénk a háttérben *életünket és vérünket feláldozni a királynőnkért*, szorgalmasan gyarapítani a szentély kegyelmi tőkéjét, és így a Szeretetszövetség értelmében arra készíteni, hogy telepedjen le itt, vegye át fiataljaink nevelésének gondját és bőkezűen ossza itt nekik és minden ide zárandoklónak az adományokat és a kegyelmeket!

KÖZÖSSÉGEINK MEGÚJULÁSA¹⁸

Kérdésfelvetés

„Nem szabad rezignálttá válnunk, hogy a nép ügyis, mégis tönkremegy, és közben azt gondolni, hogy mi vallásos, jó keresztények vagyunk. Nem akarunk azokhoz tartozni, akiket megbénítanak a várható nehézségek és a bizonytalanság miatt elcsüggedve így beszélnek: Mit erőlködsz? Semmi értelme, ügyis hiába minden! Mi inkább Szent Ágoston szavait követjük: „Tedd, amit tudsz, és amit nem tudsz, azt pedig könyörögj ki magadnak!” Tehát nem ülünk ölbe tett kézzel az egészségünket ápolgatva és minden mást feladva. „Tedd, amit tudsz!” És ha minden tevékenységünk közben az objektív létrend alapján maradunk, akkor megtettük a magunkét. A siker nem a mi dolgunk. A kudarcok közepette a legnagyobb siker talán éppen az, hogy leszállunk a saját személyes énünk trónjáról; hogy helyet adunk az isteni betörésének életünkbe az „Ecce Homo” mintájára.

Korunk sürgető felszólítása: Le a katakombákba! Le a kiscsoportok katakombájába! A csoportmunka alatt kis elit körök összefogását és kiképzését

18 Lásd Függelék 8. témacsoport; valamint korunk témái gyűjteményéből a 13., 24., 29. sz. témák

értjük. A történelem bizonyítja, hogy évezredek óta a kiscsoportok melegágyai voltak a forradalmaknak, de a megújulási mozgalmaknak is. Krisztus is így kezdte az apostolaival, és utána sok nagy rendalapító is. Már X. Szent Pius pápa megmondta: „A legfontosabb, hogy minden egyházközségben legyenek kiscsoportok, elit közösségek!”

Kedves schönstatti csoportjaim! Nem váltatok-e idővel önelégültekké? Tudjátok-e még, hogy kik vagytok? Elitcsoportok a tömegért! Elitközösségek a tömegekért! Elitnevelést végzünk, hogy a tömeget belsőleg megragadjuk és átjárjuk? Ez a mi eszményünk.”

Kentenich atya tanítása és példája¹⁹

Egy jó kiscsoport jellemzője kell, hogy legyen a teremtő hatás. Olyan módon, ahogy a földbe került vetőmag elhal; ahhoz hasonlóan, ahogy a keresztények a katakombákban éltek, amikor az üldözések idején vissza kellett húzódnium kisközösségeikbe.

A katolikus körök mennyit dolgoznak éjjel és nappal. És mégis keveset, kétségbeejtően keveset fognak. Emlékezzenek csak arra, amit a belső élet jelentőségéről mondtam. Egy jó nevelő összeköttetésben van az Úrral, jegyben jár az Úr isteni erejével. Ilyen bensőségesség kell az elit kiscsoportokba is.

19 A szerkesztő által válogatott és rövidített szöveg. Kentenich atya eredeti szövege megtalálható: P. Kentenich József: „Egy újkori pedagógia alapvonásai”, Családkadémia, Óbudavár, 2003.

*Tudnia kell ápolni és valóban elmélyíteni a belső életet. Ezt szolgálja például a lelki napirend, az állandó gyóntató atya stb. Aki fel akar készülni a közelgő csatákra, aki hiszi, hogy sajátos küldetése van, csak akkor tud helytállni, ha egy **tősgyökeres belső lelki életet** ápol magában. Csak akkor lesz megfelelően gyümölcsöző a munkája. Formálisan nézve a rendelkezésre áll minden. De vajon a gyóntatóatya tényleg segít, hogy a lelki életed elmélyüljön? Gondoskodik a lelki olvasmányról, az imaéletéről, az elmélkedésről? Mert ezt jelenti az elmélyülés. Életet csak egy másik élet tud gyújtani. A lelki élet lelki életből fakad. Ha mi magunk belsőleg üresek vagyunk, nem tudunk ilyen elit közösséget vezetni.*

A kiscsoportok hatékonyságának titka tehát a teremtmény hatásban, az egyre mélyebbé váló lelki életben és a világhódító beállítottságban van. Nagy tragédia lenne, ha ezek a kisközösségek megelégednének önmagukkal! Nem, nem! Világhódító küldetésük van. Ne felejtjük el: az elit a tömegért van! Az elitnek a tömegért kell az életszentségre törekednie. Az isteni élet túlaradása hajtani fogja aztán őket ki a világba, a tömegbe.

Mit jelent a *tősgyökeres belső lelkiélet*, amit Kentenich atya a Schönstatt családjá számára sürget?

Kentenich atya élete a mi tankönyvünk:

1941-45 között Kentenich atyát a nácik fogságban tartották. A bebörtönzés nem érte váratlanul Kentenich atyát. A schönstatti atyák szerették volna Kentenich atyát a fenyegető bebörtönzés elől Svájc-

ba menekíteni, de ő ezt elutasította. Már felkészült a börtönre. Az utolsó lelkigyakorlatot 1941. szeptember 15-én „A máriás pap” címmel így kezdte: „*Most éneklek Önöknek a hattyúdalomat*”. Ez az egész lelkigyakorlat nem volt más, mint a Szűzanyát dicsőítő ének. Eközben felrajzolta hallgatóinak a börtönökben is jól használható máriás stratégiát, ahol Mária jelenti az otthont, a várat, az állandóan feltörő öröm forrását.

„*A mű, amelyért odaadtam az életemet, méltó arra, hogy érte a vérem is kionszam!*” – mondta a befejezésben.

A börtönből írt levelekkel Kentenich atyának egy célja volt: megmutatni övéinek, hogy a fogsága hogyan illeszkedik Isten terveibe, és ebből milyen következmények származnak.

Az alapító fogsága csak akkor érthető meg helyesen, ha azt a szolidaritás fényében nézik. Az alapító és a tanítványai sorsa ugyanis Isten akarata szerint összeszövődött. Ezt a tűzpróbát közösen kell kiállniuk. A fogság igazi értelme – és ez mindannyiukra vonatkozik –, hogy általa belenőjenek egy új fejlődési korszakba. A schönstatti családnak döntő lépéssel közelebb kell jutnia céljához: „Az új ember és az új közösség kiformálásához.” A rájuk szakadt próbatétel célja az, hogy lehetőleg teljesen megszabaduljanak a saját, önző énjüktől, ennek kívánságaitól és terveitől. A schönstatti család isteni küldetése számára így fognak teljesen felszabadulni. Az alapító fogsága a tanítványokat arra kell, hogy ösztönözze, hogy mindent bevessenek ebbe a harcba, amelyet

Isten gyermekeinek szabadságáért vívnak. Vagyis Kentenich atya és az egész Schönstatt-család szabadságharcot vív.

„Sorsom össze van kapcsolva az egész családdal. A körülöttem folyó harc az Ördög harca a család ellen. Ezért az én szabadulásom a család szabadságát is jelenti majd. A háttérben Mária harcol a kígyóval.”

„A család is fogságban van velem és bennem. Ezért velem együtt Önöknek is ki kell használniuk a fogságot, mint személyes szenvedést és sorsot. Remélem, hogy felfoghatok néhány sorscsapást, amit az egész családnak szántak! De készüljenek fel azért Önök is, mindent biztosan nem foghatok fel. Nemes vetélkedésben legyünk méltók egymáshoz, és egyre méltóbbak Istenhez és Máriához.”

„Szívesen viselem és felajánlom a jó Istennek a fogságot és életem végéig bármilyen szenvedést, ha ezzel Önöknek és az egész családnak az idők végezetéig tartó fennmaradást, gyümölcsözőséget és szentséget vásárolhatok” – írta Kentenich atya 1941 decemberében a koblenzi börtönből Schönstattba, övéinek.²⁰

20 Lásd: Csermák Kálmán és Alice (szerk.) (1992) „A családi élet és Kentenich József atya élete”, Szent István Társulat, Budapest, ill. Csermák Kálmán és Alice (szerk.): Kentenich József Schönstatt alapítója és atyja, Családakadémia, Óbudavár, 2001., 50. o.

„Köszöntünk, Mária!”

Kapcsolat a jelmondattal és a szentéllyel

Például a szentély egy látható jel. A schönstatti kápolnák szerte a világon azt jelzik, hogy itt körülötte él legalább egy olyan közösség, aki komolyan veszi a szeretetszövetséget és aszerint is él. De nem tudjuk komolyan venni és életünket eszerint átalakítani, ha a szentélyben nincs jelen a háromszor csodálatos anya és királynő, ha a szentély kegyelmei nem áradnak ránk bőséggel. A kápolna felszentelése egy új korszak kezdetét hirdeti: kisközösségeink megújulását, önmegszentelődésünk felgyorsítását, apostoli erőink újjáéledését. Ezen az úton Kentenich atya tapasztalata vezet bennünket. Az a hivatásunk, hogy az ő küldetésében és karizmáiban részesüljünk, hogy vele együtt továbbépítsük művét.

FÜGGELÉK

Korunk témái,
amelyek a zsinaton a táblára kerültek

1. *Van, amire van megoldásunk*
2. *Merjünk elköteleződni, merjünk nemet mondani*
3. *Álljunk meg és örüljünk*
4. *A kápolna egy új kor kezdete*
5. *Légkör, amiből erőt kapunk*
6. *Az élet elsodor bennünket...*
7. *A „lázkodó” gyerek a jó*
8. *Veled megyek tovább*
9. *A szeretet fényében vizsgáljuk meg a feladatainkat*
10. *Szolgálat az otthonosságért*
11. *Együtt építkezünk, együtt épülünk*
12. *Máriával szentté és profivá válni*
13. *Saját értékeinket, Kentenich atyát megismerni*
14. *Tele vagyunk hálával*
15. *Vegyük észre az apró ajándékokat*
16. *Megújulás iránti vágy*
17. *A feladatok között mi a Jóisten akarata*
18. *Belőled építkezünk, és te minket építesz*
19. *Hála*
20. *Hűség Schönstatthoz*
21. *A szentélyed a válasz*

22. *Megpihenni, egymásnál lenni*
23. *Mik az igazán fontos dolgok*
24. *Saját hitünk elmélyítése*
25. *Nem engedelmes, hanem erős*
26. *„Veledszéplak”*
27. *A szentélyben Anyánk vár, és meleg lesz*
28. *Fontossági sorrend*
29. *Megismerjük és határozottan képviseljük értékeinket*
30. *Szenvedéseinket értékévé változtatjuk*
31. *A szív kultúráját építeni*
32. *Eszközként küldj minket*
33. *Schönstatt a társadalomért, társadalomban*
34. *A Schönstatt-mozgalom növekvő belső mozgásban*
35. *Mária-munkakapcsolat erőt ad*
36. *Minőségi kápolna*
37. *Töretlen bizalommal előre*
38. *Élni*
39. *Táplálkozunk saját forrásainkból*
40. *Adjuk el jól magunkat*
41. *Nehézségből, problémából feladatot*
42. *Sok feladat kopogtat, melyik jön a jó Istentől*
43. *Az üdvösség szempontjából mi fontos*
44. *Isten akaratát felismerni és tenni*
45. *Helyet adunk, és Ő működik bennünk*
46. *A jó Istent látom a társamban*
47. *Szeretlek, jelen vagyok számodra*
48. *Hála, hűség, új erő,
Szűzanya, mint királynő, aki eligazít*
49. *Mária szíve és keze irányítson*
50. *Hála, hűség, döntés*

51. *Kincsből tőkét*
52. *Igényes puritánság*
53. *Feladatunk az Ő feladata,
feladata a mi feladatunk*
54. *Jelen lenni*

A zsinaton közösen kialakított
Témacsoportok:

1. *Értékeink*
2. *Kápolna*
3. *Hála*
4. *Házastársi szeretet*
5. *Kentenich atya pedagógiája*
6. *Isten akarata*
7. *Szűzanya*
8. *Feladatunk az ő feladata*

TARTALOMJEGYZÉK

Bevezetés	5
Otthonunk	9
Bárkát építünk	13
Eredetiség, hivatástudat.....	19
Házastársi szeretet-szerelem	23
Erős gyermekek máriás nevelése	29
Gyengeségeinkből új erő	35
Hűség	41
„Magamhoz vonzom az ifjú szíveket”	47
Közösségeink megújulása	51
Függelék	57

A
Családkadémia-Óbudavár Egyesület
és a
Schönstatt-szentélyt Magyarországnak Alapítvány
(8272 Óbudavár, Fő u. 14.)

e füzetben hivatkozott irodalma és további
kiadványai megtalálhatóak az alábbi oldalon:

www.schoenstatt.hu/olvass

Megrendelés:
kiado@csaladakademia.hu
20/9892-759

A megrendelt könyveket postai utánvétellel küldjük.

Előre is köszönjük megrendelését!

Terjesztők jelentkezését is várjuk!

A
Családok a Családért Egyesület
(8272 Óbudavár, Fő u. 14.)

kiadványait
megtalálja az alábbi oldalon:

www.schoenstatt.hu/olvass

Megrendelés:
iroda@schoenstatt.hu
Tel./fax: 87/479-026

Legyen az életem az öröm élete;
a hála élete;
a dicséret élete!

ISBN 963 86371 6 1

9 789638 637161

SEMMIT NÉLKÜLED SEMMIT NÉLKÜLŰNK

2004
JÚLIUS 8.